

Sana Geldim

– ADEM EFİLOĞLU · 20 Mart 2019

Şu yürek imbiğime, ne çileler örmüşüm,
Kanayan yaraları, diktim de sana geldim.
Yorgunluk sözlerini, ta fizana sürmüşüm,
An geldi her nefesten, bıktım da sana geldim.

Her yanım çiçeklendi, şarkı yazdım bahara,
Ağlamadan gözlerim, düşmeden ah-u zara,
Ne vakit muştı verdin, ne vakit düştün dara,
En coşkun ırmaklardan, aktım da sana geldim.

Bir dünya ki ademin, sınavı var gam yüklü,
Riyasetin kılıcı, bazen intikam yüklü,
Aşk var ise aşıklar, sevdasıyla nam yüklü,
Aşk denilen abayı, yaktım da sana geldim.

Bir lahza bakışına, yürekten yandım işte,
Sözlerine esirdim, gönüllü kandım işte,
Sandım ki kalp konuştu, ona inandım işte,
Mesafeler öteden, kalktım da sana geldim.

Sen yokluk tecellisi, ruhumun mihrabısın,
İnleyen bedenimin, dinmeyen mehtabısın,
Sen ebedi sevdamin, günahı sevabısın,
Bilsen nice tabuyu, yıktım da sana geldim.

Seni yazmışsa Allah, kaderin hükmü ne ki?
Ruhumda bir acı var, kederin hükmü ne ki?
Ol demişse yaratan, ederin hükmü ne ki?
Ben aşkın miracına, çıktım da sana geldim.

Bıkmadım yorulmadım, aşkın ışıktır bana,
Her sözünü içmişim, atmadım ki yabana,
Aç Ademe aşkını, içeyim kana kana,
Dudaklarım duada, çöktüm de sana geldim.

Adem Efiloğlu